

under Nr. 25. — Ligeledes kan man tænke sig, at der opstaar Tvivl om, hvorvidt en vis Ydelse er Tiende eller ej. Hvis i et saadant Tilfælde hele Forretningen skulde vente, indtil en Afgørelse af dette Spørgsmaal blev truffen, kunde den blive sinket i høj Grad og maaske trukken i Langdrag, saa at man ikke kunde faa Afløsningen færdig. Man har derfor ment, at disse Spørgsmaal bør skydes ud og afgøres bag- efter, uden at hindre Forretningen, og dertil sigter Ændringsforslag Nr. 28. Naar saa Sagen endelig er afgjort, skal denne Tiende, hvis det er en Tiende, sammenlægges med den øvrige, saa at man ikke faar flere delte, men en samlet Afgift. — Ligeledes er man gaaet med til Ændringsforslag Nr. 29 om, at den, der en Gang har paataget sig en Tiendeforpligtelse, ikke skal kunne skyde denne Forpligtelse over paa Personer, som ere komne bort fra denne Ejendom, men at han fremdeles skal beholde Tienden, som oprindeligt paa- hvilede ham. — Udvalget har fundet det rimeligt, at Kirkeejeren faar Adgang til at trække sig tilbage fra en paabegyndt Forretning efter § 21. Man kan nemlig tænke sig det Tilfælde, at han finder Forretningens Udfald utilfredsstillende for sig. Her bør han have Lov til at trække sig tilbage, saaledes at det gamle Forhold til Kirken fremdeles vedbliver, idet han dog maa finde sig i at betale, hvad Forretningen har kostet. Dertil sigter Ændringsforslag Nr. 43. — Nr. 46 er en nøjere Udformning af § 22, der giver detaillerede Regler for, hvorledes Forholdet afvikles, naar en Del Kirketiendejere i et Sogn, der tillige ere Tiendeydere, ønske at bevare Forholdet til Kirken. — Flertallet har tiltraadt Ændringsforslag Nr. 48, der lægger Tiendebankens Ledelse ind under Finansministeren og lader Statskassen direkte udrede Bankens Administrationsudgifter. Samtidig dermed bortfalder Lovforslagets § 24, som netop handler om, at der skulde henlægges et vist Beløb til en Reservefond for Tiendebanken. — Under Nr. 58 foreslaar Udvalget at fastsætte Honoraret for Medlemmerne af Tiendekommissionerne til 4,000 Kr. aarlig. Lovforslaget overlader Ministeren at bestemme det, men Udvalget har ment, at det var heldigere, om det blev fastsat i Lovfor- slaget.

Dette er de vigtigste Ændringsfor- slag, som Udvalgets Flertal har stillet eller som Ministeren har stillet og Flertallet har tiltraadt. Der er en Del andre Æn- dringsforslag, som dels ere redaktionelle,

dels af mindre indgribende Betydning, dem behøver jeg ikke at omtale videre. Til § 3 under Nr. 12 er der af Landbrugs- ministeren stillet et Forslag, der, som alt er nævnt, gaar ud paa, at Tiendeyderen kan afvikle sit Gældsforhold til Banken ved kontant Indbetaling. — Under Nr. 19 har Udvalget stillet det Forslag, at „Land- brugsministeren“ forandres til „Kongen“. Under Nr. 20 er stillet et Forslag, der gaar ud paa at medoptage „Statstidende“. Da Lovforslaget blev forelagt for Rigs- dagen, var Loven om denne endnu ikke vedtagen, men vi have nu fundet, at den burde nævnes som Kundgørelstidende. Der- til sigter ikke alene Ændringsforslag Nr. 20, men tillige Nr. 22, 27 og 31. Jeg tror hermed at have omtalt de fleste af de Æn- dringsforslag, som ere stillede af Land- brugsministeren og tiltraadte af Flertallet, eller som Flertallet har stillet. Jeg anbe- falder dem til Tingets Vedtagelse.

Før jeg slutter, maa jeg gøre endnu et Par Bemærkninger. Man har jo fra flere Sider hørt Røster, som ikke have været fuldt tilfredse med den Ordning, som Lovforslaget indeholder. Udvalget har gjort sig Umage for at imødekomme en Del af disse Krav, som ere komne ude fra. Mindretallets Ordfører vil vistnok omtale nogle af dem. Man har saaledes ment, at det var rigtigt nu, da Præsterne faa deres Tiende fastsat efter Kapitelstaksten for et vist Aaremaal, da samtidig at bestemme, at de, hvis de betale Efterløn til deres Formands Enke, ikke mere skulle betale den efter den Kapitelstakst, der en Gang er fastsat, da de ellers vilde kunne komme til at lide en Nedgang i deres Embeds- indtægt. Hvis de paa denne Maade komme til at lide Tab ved en højere Kapitelstakst, maa det erstattes dem paa en anden Maade. Vi have heller ikke været blinde for, at der kan være adskillige Steder, hvor det er vanskeligt at afgøre, hvorvidt en Ydelse er Skat eller Arvefæsteafgift eller Tiende; men vi have ikke ment at kunne komme Sagen nærmere, end Lovforslaget er kom- met, og vi maa slaa os til Ro med, at der i de Skattelove, der nu have været til Be- handling i de sidste Dage, er opstillet Regler, som muligvis ville være i Stand til at give en Løsning ogsaa paa dette Omraade. — Vi have lagt Mærke til, at der er en ikke ringe Del, der ere utilfredse med, at de ikke komme ind under Loven, nemlig de Tiendeydere, der have købt den Tiende, der hvile paa deres Ejendom. De have ment sig berettigede til at komme med ind under Loven og faa den Godt-